II Книга Самуїла 11

Гріх Давида

1 На початку року, коли царі звичайно виступають у похід, послав Давид Йоава й своїх слуг, з ним і всього Ізраїля: вони розбили аммонійців і обложили Раббу, а Давид зостався у Єрусалимі.

2 Одного дня під вечір Давид, уставши з своєї постелі й проходжуючись по покрівлі царської палати, побачив із даху жінку, що купалась. Була та жінка вельми гарна.

3 І послав Давид розпитатись, хто та жінка. І йому відповіли: “Це Ветсавія, дочка Еліяма, жінка Урії, хеттита.”

4 Тоді Давид послав за нею посланців, і як вона прийшла до нього, він зліг з нею. І очистившися від своєї нечистоти, повернулася додому.

5 Зачала жінка й послала Давидові сказати: “Я - вагітна.”

6 Тоді Давид послав до Йоава: “Пришли до мене Урію, хеттита.” І прислав Йоав Урію до Давида.

7 І коли прибув Урія до нього, Давид спитав його, як ведеться Йоавові, як ведеться військові, й про справи з війною.

8 Потім Давид сказав Урії: “Йди до свого дому та помий собі ноги.” Вийшов Урія з царського палацу, а за ним понесено дарунок від царя.

9 Але Урія ліг спати коло входу в царський палац з усіма слугами свого пана й не пішов до свого дому.

10 Давидові сказали: “Урія не пішов додому.” Тоді Давид спитав Урію: “Хіба ти не прийшов із дороги? Чому не йдеш додому?”

11 Урія ж відповів Давидові: “Ковчег, Ізраїль і Юда перебувають у наметах; мій пан Йоав і слуги мого пана таборяться в чистім полі, а я мав би йти додому, щоб їсти й пити та коло жінки спати? Як жив Господь і як ти сам живий, того я не зроблю!”

12 Тоді Давид сказав Урії: “Отже залишися сьогодні тут, а завтра я тебе відішлю.” Та й зостався Урія того дня в Єрусалимі.

13 На другий день Давид його закликав, щоб їв і пив перед ним, і він упоїв його, та ввечорі він вийшов спати на своїй постелі з слугами свого пана, до свого ж дому не пішов.

14 Другого дня вранці Давид написав Йоавові листа й послав через Урію.

15 А в листі написав так: “Постав Урію в найгарячішому бою спереду, і відступіть від нього, щоб він був убитий і вмер.”

16 Під час облоги міста поставив Йоав Урію на такім місці, де знав, що там були сильні відділи.

17 І коли вирвались мужі, що були в місті, і билися з Йоавом, то дехто з Давидового війська поліг, а між убитими був теж хеттит Урія.
18 Йоав послав і оповістив Давидові ввесь перебіг бою.
19 Він дав посланцеві такий наказ: “Коли ти скінчиш оповідати цареві про ввесь перебіг бою,
20 і цар закипить гнівом і тебе спитає: Чого ж ви так близько підійшли під місто битись; чи ж не знали, що з муру стріляють;
21 хто вбив Авімелеха, сина Єрубваала? Хіба не баба скинула верхнє жорно з муру на нього, так що він помер у Тевеці; чому ж, отже, так близько підійшли до муру? - тоді ти скажеш: Також і твій слуга хеттит Урія згинув.”
22 Пустився посланець в дорогу, й як прибув, оповів Давидові все, що йому наказав Йоав, і ввесь перебіг бою. Тут Давид скипів гнівом на Йоава й мовив посланцеві: “Чого ж було підходити під саме місто битись? Чи ви ж не знали, що з муру будуть вас бити? Хто вбив Авімелеха, сина Єрубваала? Чи не якась жінка скинула з муру на нього верхнє жорно, і він знайшов смерть у Тевеці? Чого було вам так близько підходити до муру?”
23 А по, сланець відповів Давидові: “Люди ті перемогли нас і вийшли проти нас у чисте поле, й ми їх відкинули аж до самого входу в браму,
24 та з муру стали лучники на твоїх слуг стріляти, і деякі зо слуг царських згинули, - якихось вісімнадцять чоловік, - і твій слуга Урія хеттит, теж поліг там.”
25 Тоді Давид сказав посланцеві: “Скажеш Йоавові: Не журись тим, бо меч пожирає то тут, то там. Посиль свій наступ на місто й зруйнуй його. Так ти підбадьориш його.”
26 Довідавшись жінка Урії, що її чоловік Урія поліг, заходилась оплакувати свого мужа.
27 А як пройшла жалоба, Давид послав за нею й узяв до свого дому, й вона стала йому за жінку й вродила йому сина. Та вчинок, якого допустився Давид, не сподобався Господеві.